

Úr rættinum

Frá fótunum hava vit fingið sendandi eitt úrdrag úr dómsskúnum fyrri fyrsta ársfjórðing í ár:

En yngre hitil ustraffet mand, der under et ophold i Danmark havde forbrugt 7.000 kr. tilhørende sin arbejdsgiver og derefter ved sin hjemkomst til Færoerne urigtigt til politiet havde anmeldt, at han var blevet frarøvet pengene, blev idømt en betinget straf af 9 måneders fængsel for underslæb og falsk anmeldelse.

En ung mand, der i et dansehus ved den færøske dans' afslutning havde tildelt en kontrollør 2 knyt-næveslag i ansigtet, medens 2 kammerater holdt kontrolløren nede på gulvet efter at den ene af disse havde væltet ham om på gulvet, blev idømt hæfte i 14 dage. Kammeraterne vedtog henholdsvis 25 dagsbøder a 20 kr. og 15 dagsbøder a 10 kr.

En tidligere flere gange straffet ung mand blev nu for tyveri af en

flaske brændevin og for overfald på en besøgende på »Dr. Alexandrine« idømt en betinget straf af fængsel i 4 måneder. Da den pågældende havde begået såvel disse som sine tidligere forbrydelser i »spirituspåvirket tilstand, blev det ved dommen bestemt, at han udover de sædvanlige betingelser ved en betinget dom (straffrihed i den ved dommen fastsatte prøvetid) tillige skulle underkaste sig en afvænningsbehandling mod spiritusmisbrug.

En middelaldrende mand, der havde stjålet 200 kr. fra sin nabo, blev idømt en betinget straf af fængsel i 60 dage. Den pågældende havde gennem længere tid været stærkt forfalden til alkoholnydelse, navnlig til umådeholden indtagelse af lyst pilsnerøl. Det bestemtes derfor ved dommen, at den pågældende skulle underkaste sig en afvænningsbehandling mod spiritusnydelse.

En vognmand, der tidligere var straffet med en bøde på 200 kr. for at have udvist uforsigtig kørsel, idet hans vogn var kørt udover vejkannten, blev nu idømt en bøde på 500 kr. for samme forseelse. En bus, som han havde været fører af, og hvor der befandt sig 9 passagerer, var kørt udover vejen og væltet en gang rundt. Der var af anklagemyndigheden nedlagt påstand om frakendelse af førerretten med den begrundelse, at den pågældende havde gjort sig skyldig i groft uforsvarlig kørsel, idet han skulle være faldet i søvn ved rattet og iøvrigt have været syg af influenza, men denne påstand blev, selvom retten lagde til grund, at træthed var årsag til uheldet, ikke taget til følge.

Skilnaðarsangur

til

DÁNJA LÓHAN JOENSEN

i Hørg, Sunnba

Lag: Lær mig, o skov, at visne glad...
Eitt reystmenn! nú farið er
og stendur undir bori her,
ein kappi fram um flestu,
ið fremst sum merkismaður gekk,
har vandin yvir høvur hekk, —
ein Føroya sonur besti.

Tá deyðin setur punktum brátt,
útríkar tíðum minnið skjótt
um flestu her á foldum;
men onkun ganga søgur frá,
og minnið livir, tó hann lá
i hundráð ár í moldum.

Ög öll, sum kendu henda mann
væl vita, at hann teljast kann
imillum hesar reystu;
tí navn hans kemur alla tíð
at standa Sunnbiar søgu í,
sum ein hin allrabesti.

Um sunnbiarbjörg hann hevur sett
á hvønn ein mjaa, rók og klett
sitt fótaspor í forðum;
hann krúgur var á bátafjøl,
við stavi, stong og styrivøl,
ja, penni og nýtum orðum.

Hann minir fyrri livið ber,
við honum var í vandaferð
tí hays, i berge, sum brimi,
hann sum á knivsogg ofta reið
eitt hár bert millum liv og deyð;
men fram kom kappin fimi.

Sum öll, ei brekleysur hann var,
men stórkleik'n langt yvir bar
í øllum livsins leiki.
Hver torir til at domi hann,
tað bert hin hægsti sjálvur kann,
og ikki vit, eins veiku.

Sov trygt i Sunnbiar fosturjörð,
Sól setur yvir Benisvörð
og gyllir gravarleiðið,
og minniskvæðir brimið ber
um kappabrogð og ódnarferð,
á fugl- og fiskiveiði.

Farvæl nú s'ga síðstu ferð
tín ætt og bygðarfólk tær her,
nú livsverk títt er liðið.
Vit lýsa signing yvir teg,
tökk fyrri alt á livsins veg.
Ög hvíl í sælum fríði.

PÓL F.

Hvør hevur
sina framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyrri -
at tryggja -

Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

Svimjuhylurin í Havn opnaði ikki sum vanligt 1. maí í ár, hóast veður lagið er av tí besta. Tað er orsakað av at nýggjur ketil og heitvatnsanlegg nú verða uppsett, so tað fer ikki at verða fyrr enn næsta vika er av, at hylurin verður upplatin.

GALVANISERAÐ HEGN og GALVANISERAÐAN JARNTRÁÐ

hava vit aftur nú.

SERA BÍLIGT

Viggo Dalsgaard
TELEFON 31. — SKÁLAVÍK

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Eykaaðalfundur

Felagið hevur eykaaðalfund á Hotel Hafnia hósdagin 10. maí kl. 20.00 við hesari dagsskrá:

1. Uppskot til samtyktar um bygging av hekkutrolara.
2. Ymist.

Lf OGNARFELAGIÐ

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kriggstrygging. telf. 1090 Føroya Sjóvátrygging... telf. 1090
Føroya Brunatrygging... telf. 1098 Føroya Vanlukkutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

KONSERT

Hitt Kristiliga Sangkórið í Havn heldur konsert leygarkvöldið 5. maí kl. 20 í kommunuskúlaaulaini.

Sangstjóri: Alfred Dahl

Undirspæl: Rigmor Restorff Rasmussen.

Atganga 3,00 kr.

Billetsola við innngongdina.

Latum ei søguna doyggja

At varðveita okkara søgu vilja øll skilafólk.

Men ein skeiv søga er verri enn onki. Hvi vilja meann brongla søguna av lagi og royna at fáa hana at hóska við teirra propaganda?

Slikt er ómánslikt. Tað somir seg ikki fyrri rettar menn at krógva saman leikan, tað ið talan er um føroyska søgu.

Hin 14. september 1946 er ein søguligur dagur og tað, sum hendi tann dagin er ein partur av Føroya søgu. Tað er tí harmiligt, at menn fara fram t. d. at Føroya fólk kravdi loysing, og alt var í lagi at gera leyst, men at danir settu seg ímóti hesi kvetting og vildu ikki sleppa Føroyingum leysum.

Men nei, sannleikin er beint tvørt um ímóti øllum hesum.

Fólkaatkvøðan var so flokt og ógreið, sum hon á nakran hátt kundi fást. Vøru tað danir, ið lokkaðu fólk at stemma í trimum í staðin fyrri at stemma klárt og greitt í

tveimum? — Nei, ikki danir; men hitt føroyska »Dagblaðið«.

Fyrir tað næsta, so luttóku so ómetuliga fáa fólk í hesi fólkaatkvøðu, at fólksins vilji als ikki kom til sjóndar.

At lögtingið víðtók at loysa aftan á at fólkaatkvøðan fór fram, er so púra skeivt. — Nei, hvorki tá ella nakrantíð fyrr ella senir hevur Føroya lögting víðtikið at loysa — ella kvetta tey bond, sum binda okkum til Danmark.

Danir søgdu beint aftaná at fólkaatkvøðan hevði verið at teir vildu ikki seta seg ímóti um lögtingið víðtók at loysa, og tað sama siga teir tann dagin í dag. Tað stendur til okkum Føroyingar at gera leyst, tá ið vit vilja, og tá ið vit halda okkum orka at rinda alt sum tað kostar. Vit javnaðarmenn vilja ikki loysa.

J. H. Danbjørg.